

Evelyne Berben: 'Au secours' Uitgeverij Free Musketeers, Zoetermeer 2011. ISBN 9789048420179 (Hartklachten/ Leven in Frankrijk/1) Zie ook www.freemusketeers.nl

Soort boek/ Ziekte/ Stijl: Ervaringsverhaal van de Nederlandse Evelyne Berben die met haar gezin in Zuid Frankrijk ging wonen maar regelmatig gedurende vakanties terugkomt naar Nederland. In Nederland kreeg zij hartklachten, belandde in het ziekenhuis en moet thuis, in Frankrijk dus, verder herstellen. Hoe dat verliep, wat zij daarbij meemaakte zowel in Nederland als in Frankrijk beschrijft ze in dit vlot lezend boek.

Over de schrijfster: Evelyne Berben (1961) werd geboren in Brabant en woont in de buurt van Marseille, in Zuid Frankrijk. Ze studeerde Engelse taal en letteren en werkt als docente Engelse in Frankrijk. Zij schrijft graag en ook poëzie. Evelyne is getrouwd met Simon en heeft 2 dochters, Anne en Sophie.

Korte beschrijving:In dit boek beschrijft Evelyne Berben een periode uit haar leven waarin ze last had van hartklachten. Ze waren in Nederland op vakantie, onder andere in Brabant toen Evelyne last kreeg van hartklachten. Ze wordt opgenomen in het ziekenhuis in Tilburg en ondergaat diverse onderzoeken. Terwijl ze daar is, wordt op haar zaal een spoedoperatie uitgevoerd bij een andere patiënt. Evelyne beschrijft niet alleen hoe de ziekenhuisopname en behandelingen gingen, ze beschrijft ook hoe ze revalideerde. Deels in Nederland en deels in Frankrijk. Door haar verhaal heen zitten jeugdherinneringen verweven en beschrijvingen van haar leven in Frankrijk.

Wat viel op: Naast de beschrijving van de ziekenhuisopname, de herstelperiode en beschrijvingen van het Franse leven, was ik onder de indruk van de beschrijving van de spoedoperatie die op de zaal werd uitgevoerd waar Evelyne lag. Hoe heftig het was om daar naast te liggen terwijl de operatie uitgevoerd werd. Dat er weinig aandacht was voor haar, voor haar gevoelens en emoties op dat moment.

Citaten:Pag.12-13: 'De patiënt heeft inmiddels een injectie gehad en nu wordt haar haarfijn uitgelegd wat er verder gaat gebeuren.

Er zal ter plekke een kleine spoedoperatie plaatsvinden waarna ze spoedig weer naar huis mag.

Het zweet breekt me uit, dit wil ik niet meemaken. Ik kan helemaal niet tegen operaties. Ik kijk naar het stijgen van mijn bloeddruk op de monitor. De cijfertjes die daarnet nog groen waren, zijn nu oranje. Bij rood knal ik uit elkaar.'

Pag.15: "Heerlijk' in de verte zie ik de zaal met mijn bed, maar zuster X vertelt me dat ik naar huis mag.

'Naar huis, maar ik woon in Frankrijk!'

Op dat moment realiseer ik me dat er het een en ander georganiseerd moet worden. Alleen ben ik zelf nergens toe in staat.'

Pag.32: 'De eerste dagen lig ik voor pampus in bed, maar de vermoeidheid wordt langzaam minder. Ik krijg mijn stem terug en begin actiever te worden, al word ik bij de minste inspanning teruggefloten wat voor de nodige frustratie zorgt.'

Pag.71: 'Bij thuiskomst zien we dat het tijdens ons historisch uitstapje noodweer is geweest in Aubagne. De tuin ligt er gehavend bij. De volgende dag werk ik buiten. Snoeien en harken. Zakken vol. Wanneer ik even op het terras zit uit te rusten, voel ik een aanwezigheid. Ik draai me omen kijk in de zwarte kraalogen van een slang. Met opgeheven kop en uitgestoken tong sist hij naar me.'

Pag.83: 'Een vide-grenier, een grote rommelmarkt op het terrein van het Château des Creissauds. Vaak zitten er markante figuren tussen. Professionals, afzetter, opruimers, ondernemers, avonturiers en bijverdieners. Er wordt uitgebreid onderhandeld over de meest onbenullige maar soms ook zeer interessante voorwerpen. Daar ga ik naar luisteren.'